

ת"פ 42081/09/13 - מדינת ישראל נגד אלירן ברשישת

בית משפט השלום בכפר סבא

19 אפריל 2015

ת"פ 42081-09-13 מדינת ישראל נ' ברשישת

לפני בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם
אלירן ברשישת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רות צמח ועו"ד אבי שגב

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד אנה ברונשבאק

גזר דין

1. ביום 9.10.2013 הודה הנאשם, יליד 1990, בעובדות כתב אישום מתוקן, מבלי שניהל הליך הוכחות, והורשע על פי הודאתו בביצוע העבירות הבאות: **נהיגה בזמן פסילה** לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, **חוסר פוליסה** לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970, **והחזקת סכין למטרה לא כשרה** לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, המחזיק שני אישומים, הנאשם הוציא רישיון נהיגה בשנת 2009. ביום 30.6.2013, הרשיע בית המשפט לתעבורה בתל אביב את הנאשם, בהעדרו, בעבירות של נהיגה ברכב ללא רישיון וללא ביטוח, וגזר עליו, בין היתר, עונש של פסילת רישיון למשך 6 חודשים. פסק הדין הובא לידיעת הנאשם ביום 15.7.2013 והנאשם טרם הפקיד את רישיון הנהיגה שלו.

לפי עובדות האישום הראשון, ביום 28.8.2013, בכביש 555, נסע הנאשם ברכב מנועי בזמן פסילה וללא פוליסת ביטוח.

לפי עובדות האישום השני, ביום 24.9.2013, בכביש 60, נהג הנאשם ברכב מנועי מס' 4700662, והחזיק ברכב, תחת שטיחון המושב בו ישב, בסכין לשם הגנה עצמית.

3. לא נצברו לחובתו של הנאשם הרשעות פליליות; נרשמו לחובתו תשע הרשעות תעבורה, לרבות בעבירות הגורמות סכנה לזולת, כגון נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף, אי ציות לתמרור עצור, הפרעה לתנועה ועוד.

הנאשם הורשע, כאמור לעיל, ביום 30.6.2013 (במסגרת תת"ע 3092-06-13) בעבירה של נהיגה ללא רישיון - ובגין זאת נפסל רישיונו כאמור בכתב האישום כאן למשך 6 חודשים. הרשעה זו הייתה בהעדר, וביום 9.9.2013 ביקש הנאשם להקל בעונשו. ביום 7.11.2013 (לאחר ביצוע המעשים בהם הורשע כאן) התקיים דיון בבקשה, במסגרתו צירף הנאשם דו"ח תנועה שעניינו נסיעה במהירות 140 קמ"ש בדרך שהמותר בה הוא 90 קמ"ש, ובית המשפט לתעבורה - שככל הנראה לא היה מודע לכך שהנאשם המשיך לנהוג למרות עונש הפסילה שגזר עליו - מצא להקל בעונשו ודן אותו מחדש, בין היתר, לעונש של פסילה בפועל בת חודש בלבד.

4. במסגרת הסדר דיוני בין הצדדים נשלח הנאשם לשירות המבחן, אשר בחן, לבקשת ההגנה, אפשרות של ביטול ההרשעה, הגם שהתביעה הודיעה כי בכל מקרה תתנגד לכך.

5. מתסקיר המבחן עולה כי הנאשם, תושב תפוח, סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, התגייס לצבא ושירת שירות מלא ביחידה קרבית. עם שחרורו עבד הנאשם בעבודות מזדמנות. כיום בעל עסק עצמאי "מפגש החיילים" בתוך בסיס צבאי בחטמ"ר שומרון.

הנאשם מתאר כי גדל באווירה משפחתית שקטה וחיונית. לצד זה בשיחה עם אביו נחשפה בפני שירות המבחן מציאות מורכבת בה גדל הנאשם. האב ציין כי הנאשם חווה בעבר אירוע קשה וטראומתי שבעקבותיו החלו לבלוט חרדות ופחדים. הנאשם קיבל תמיכה פסיכולוגית תקופה מסוימת.

הנאשם התקשה לקחת אחריות אקטיבית על מעשיו. הנאשם טוען כי לא ידע שהוא בפסילה כיוון שנדון בעבר בהיעדרו, ולגבי אחזקת הסכין נטל אחריות מילולית בלבד והסביר כי החזיקה מתוך תחושת חשש לחייו מאחר שהוא נוסע באזורים מסוכנים. הנאשם רמז כי בעבר נקלע לסיטואציה בה חש מאוים מהתקהלות של תושבים מהשטחים סביב רכבו.

שירות המבחן התרשם מצעיר בעל דימוי עצמי נמוך, אשר הציג פסאדה חיונית ומתפקדת שאינה תואמת את המציאות. הנאשם אינו מסוגל להתמודד עם מצבים מורכבים ובמצבים מלחיצים מתקשה הנאשם להפעיל חשיבה בוגרת ולווסת את דחפיו, ונוטה לקחת סיכונים בכדי להחזיר את תחושת השליטה לידיו. הנאשם פועל מתוך מיקוד שליטה חיצוני הנוטה להשליך אחריות לכישלונם ההתנהגותי על האחר ועל גורמים חיצוניים ונמנע מלהתבונן בעצמו ובכישלונם ההתנהגותי.

שירות המבחן סבור כי ללא מעורבות טיפולית קיים סיכון להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד. בהתייחסותו של הנאשם לעבירות, ניכר שאינו מצביע על השלילה שבמעשה ולא מקשר את התנהגותו לגורמים אישיים ורגשיים.

בהעדר מודעות עצמית וטיפולית נמנע שירות המבחן מכל המלצה בעניינו של הנאשם. שירות המבחן נמנע גם מהמלצה ביחס לנושא ההרשעה, שכן הנאשם לא הציג מסמכים המעידים שהרשעה עתידה לפגוע בעסקו.

תמצית טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה, עו"ד רינת מזרחי סולומון, טענה כי מתחם העונש ההולם את עבירת הנהיגה בזמן פסילה נע בין 15 ימי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל, פסילה בפועל בת 6 עד 60 חודשים וענישה נלווית. לטעמה מתחם העונש ההולם את עבירת החזקת הסכין נע בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

המאשימה עתרה לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, פסילה ארוכה שלא תפחת משנה, פסילה על-תנאי וקנס.

הוגשה פסיקה לעונש.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד אנה ברונשבאק, עתרה לתוצאה משפטית שונה ביחס לשני האישומים. בקשתה היא שתבוטל הרשעתו של הנאשם בעבירה של החזקת הסכין באופן שלא יהיו לחובתו הרשעות פליליות אלא תעבורתיות בלבד. הסנגורית הגישה במהלך הדיון האחרון (חרף התנגדות המאשימה) מסמכים המעידים על פגיעה קונקרטית בעסקו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הגישה פסיקה בעבירות סכין שבהן בית המשפט ביטל הרשעה גם ללא פגיעה קונקרטית בנאשמים צעירים, וכן מסמכים המעידים על מצבם הרפואי של הורי הנאשם והנאשם עצמו.

8. הנאשם בדברו האחרון לעונש טען כי לא קיבל בפועל את הדואר הרשום בו נמסר לו דבר הפסילה.

דיון והכרעה

9. מושכלות ראשונים כי בעניינו של נאשם בגיר הרשעה היא הכלל וביטולה הוא החרג.

פסיקה ענפה קיימת בנוגע למסגרת הנורמטיבית להפעלת שיקול הדעת השיפוטי בכל הקשור לבקשת נאשם להימנע מהרשעתו [ראו, למשל, ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997); ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 689,685 (2000); ע"פ 9893/06 אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל, לא פורסם (2007); ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' ביטון, לא פורסם (2009)].

תמצית ההלכה היא כי על בית המשפט לשקול בכך המאזניים האחת את השפעת ההרשעה על הנאשם, ועל סיכויי שיקומו. בכך המאזניים השנייה ישקול בית המשפט את סוג העבירה, חומרתה ונסיבות ביצועה, ולאחר מכן יחליט האם כל אלה מאפשרים לוותר על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה [ראו גם עפ"ג (מרכז) 44065-04-12 **מדינת ישראל נ' בוריס דאנו** (15.7.2012)].

10. הנאשם אינו מבקש לבטל את הרשעתו בעבירת התעבורה החמורה בה הסתכן. עתירתו היא לבטל הרשעתו באישום השני שעניינו החזקת סכין בלבד באופן שיביא לכך שלא יעמוד לחובתו גליון הרשעות "פלילי".

11. העבירה של החזקת סכין מחוץ לתחום הבית או החצרים למטרה לא כשרה היא עבירה שאין להקל ראש בחומרתה. אנשים, לרוב צעירים, מצטיידים בסכין ואין לדעת מתי וכיצד יעשו בה שימוש. אף החזקה בסכין למטרה מוצהרת של הגנה עצמית אינה מותרת מבלי שניתן לכך היתר מפורש. לא לחינם הבהירה הפסיקה כי "החזקת סכין עלולה בנקל להפוך לשימוש בה, ומכך בדיוק התכוון המחוקק להרתיע" [עפ"ג (ת"א) 16014-12-11 **מדינת ישראל נ' שריפי** (לא פורסם) (25.1.2012)].

12. הנאשם שלפניו הוא אדם צעיר, אשר שירת שירות צבאי מלא ביחידה קרבית. לטענתו החזיק בסכין להגנה עצמית בלבד, אך ראינו כי הדבר אינו מותר. הסכין בה החזיק הנאשם (ראו התמונה נע/3) אינה סכין שכל תכליתה פגיעה בזולת, אולם מדובר בכלי חד מאוד וכל בר דעת מבין שיש בכוחו לפצוע.

ההסתבכות הנוכחית היא הראשונה בחייו של הנאשם מחוץ לתחום התעבורה. הנאשם הוא מפרנס יחיד במשפחתו. עיניתי במסמך נע/1 (הגם שזה לא הוצג כנדרש טרם הדיון). ממסמך זה, שנערך ביום 18.2.2015, עולה לכאורה כי מעבידו של הנאשם מזה שנה לא יוכל להמשיך להעסיקו **אם יורשע בתיק הפלילי**. דא עקא, שהנאשם כבר הורשע בהליך הנוכחי עוד ביום 9.10.2013, וכעת עותר הוא לבטל הרשעה זו. ברור אפוא כי הפגיעה הקונקרטית לה טען הנאשם כתוצאה מהרשעתו רחוקה מאוד.

13. בכל מקרה, ברור מהתסקיר כי הנאשם אינו מקבל אחריות אמתית על מעשיו, מעשי החזקת הסכין והנהיגה בזמן פסילה, ולאור מכלול בעיותיו חשוב שיטופל על מנת שלא ישוב ויעבור עבירות פליליות בעתיד. אלא שהנאשם אינו בשל לטיפול ומכאן הימנעות שירות המבחן מכל המלצה בעניינו.

14. אשר על כן, למרות קיומה של פגיעה **אפשרית** (אך ככל הנראה רחוקה) במקום עבודתו הנוכחי של הנאשם, החלטתי לדחות את בקשת הנאשם לבטל הרשעתו באישום השני. אציין כי, בכל מקרה, המהלך של הפרדת אישומים בשלב גזירת הדין הוא מהלך חריג ויש לשומרו לנסיבות קיצוניות ומוצדקות במיוחד.

15. עלי לקבוע את מתחמי העונש ההולם את מעשי הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע מעשי העבירה (הפגיעה הפוטנציאלית בשלמות הגוף, הגנה על משתמשי

הדרך והצורך לציית להחלטות שיפוטיות), במידת הפגיעה בערכים אלה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

16. בשים לב לנסיבות ביצוע עבירות התעבורה, זמן קצר ביותר לאחר שהנאשם קיבל את הוראת הפסילה (בהתחשב בהוראות הדין בנוגע לקבלת דברי דואר רשום לא אוכל לתת משקל כלשהו לטענת הנאשם כי אמו היא שקיבלה את דבר הדואר), אני קובע כי מתחם העונש ההולם את עבירות התעבורה שעבר הנאשם הוא עונש מאסר (בפועל או על תנאי) שנע בין חודשיים לשנים עשר חודשים, לצד ענישה נלווית.

17. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה של החזקת הסכין (סוג הסכין, מקום ההחזקה, טענת ההגנה העצמית), אני קובע כי מתחם העונש ההולם מעשה זה של החזקת סכין נע בין ענישה הצופה פני העתיד לבין חודש מאסר.

18. כעת יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחמי העונש שקבעתי (בהעדר כל אופציה שיקומית). נוכח גילו הצעיר של הנאשם, החלטתי לגזור עליו עונש כולל בגין שני האירועים.

19. בשלב זה אזקוף לזכות הנאשם את כל הנתונים הבאים: גילו הצעיר, הפגיעה של העונש בנאשם ובבני משפחתו (לרבות משום העובדה כי הוא מפרנס המשפחה), תנאי השחרור בערובה המכבידים בהם היה נתון עת ארוכה, הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, נסיבות חייו של הנאשם כמפורט בתסקיר ויתר טענות ההגנה.

מנגד לא יפקד מקומם של שיקולים לחומרא: ריבוי עבירות תעבורה, חוסר שיתוף פעולה עם שירות המבחן, אי הבנת הפן הפלילי במעשיו, הצורך בהגנה על שלום הציבור מפני עברייני תעבורה דוגמת הנאשם, והצורך בהרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירות נוספות, צורך שמתחדד נוכח כל האמור בתסקיר המבחן).

20. לאחר ששקלתי את מלוא הנתונים לחומרא ולקולא, הריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על-תנאי בן 5 חודשים, והתנאי הוא כי במשך תקופה בת שלוש שנים לא יעבור עבירה בגינה הורשע.

ב. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיונו במזכירות עד ליום 1.7.2015.

ג. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים בתנאי שתוך שנתיים מתום הפסילה בפועל לא יעבור עבירה בה הורשע.

ד. קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.7.2015.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום ל' בניסן תשע"ה, 1919 אפריל 2015, במעמד הנוכחים.